

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קב

עין משפט
גרי מצוה

כב א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כב ג מיי פיר סבי
מחן סבי
לאון סבי

כה ג מיי פיר סבי
סבי ו מיי פיר סבי
סבי סבי פיר סבי

כז מיי פיר סבי
סבי סבי פיר סבי
סבי סבי פיר סבי

כז מיי פיר סבי
סבי סבי פיר סבי
סבי סבי פיר סבי

שישה מקבוצות
[ח] אלא הא דקריש
סבי אירוי: [ג] אמר
רבא אירוי: [ג] אמר
עני אמר רבמנא רמי
כיון דפירתי לאו דמי
דא אלא אמ דמי:
[ז] לא ציר סבי פירוי
סבי: [ח] קריש
פירוי: דק של פירוי:
[ט] הקמה הקריש ע"י
האי: [י] וכל הפירוי
אשר תאכל נבלה וי:
[יא] און בבהמה קאמרי
בבהמה פירוי
אשרתי אסאי איצטרך
קרא בחלב וליכא
למישרך נמי מה לחמך
כי דמיא לוי ימי
הלילי מותר בהנאה
ושמא הוי נפש ארמא
לדרשא ארתי:

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

כח א מיי פיר סבי
שכיתא פיר סבי
סבי לאון סבי
פיר סבי פיר סבי

הוא ימאח סומאח אולין. הוא מלי למומר ימאח סומאח
נבלת א"צ סומאח נבלת לא סומאח דאיכא מלי סובא דמסמא
סומאח אולין ולא סומאח סומאח נבלת דהתן (שיל דף קיז) האומח
במה לעובר סוכים ומפרכס ט':

הקפה הדס ואכלו

מיי דפירשין בקומן
רבה (מנחה דף כה) אבל צואר לא
דמי ששט אמי עובר עליו:
לרבות הפוסה. וז"ל ולמה לי
קרא הא שפיה היא
בכלל חמלה "כדרש" בפ"ג דשבוט
(דף עג.) מוכתיב ואכלת לפני וגו'
מנשר דנגך פירושך וקרי פירוש
אכילה וי"ל דהתם במילי דשפיה כגון
יין ושמן והכא במילי דבר אכילה
דממחי לכו' וזשי לא: **לחם פיר**
אמר רבמנא. הוא מלי למומר נמי
אכילה כתיב ביה: **א"ל חס חמין**
הוא עטש כרת הא חמלה כתיב ביה.
אפי"ג דהוא אסור בבהמה הגאלת חמין
ליה ביה כרת אלא לאו: **חמין** לא
אחי מיניה שק לא יהיה לו שעת
הטשר. וז"ל חלב נמי הוי לו שעת
הטשר כשהיה במיני אמי דאפילו רבי
יומא דאמר (שיל דף עה) חלב חלב
מכין ט' חי דמדיים גרמי בקין' מודה
וש למר דחמין כמו שאר עשה היתה
לו שעת הטשר וקוב לא פקעה אבל
חלב אחר שילא לאויר העולם לא
יהיה לו שעת הטשר להסר:

הרב לא אחי מיניה שלא הותר

מכללו. הקשה הר"ר שמואל
מוכרין לריוסי דלא חייש להאפרכא
בפסחים (דף עג.) וחשיב חלב לא הותר
מכללו דקאמר רובי יוסי הגלילי און
בבהמה קאמרינן בבהמה מיהא לא
אשחרי"ן וליכא למישרך נמי מה לחמך
שקאסור בבהמה דלא לריוסי הגלילי
חמין מותר בבהמה כדאמר הס"ס וי"ל
דלרבי יוסי (הגלילי) ודאי אחא נפש
לדרשא ארתי: **בזה** להך שק לא
יהיה להם שעת הטשר. דכלה כמו
שהיא עמה מתה לא היה לה שעת
הטשר א"צ ממיסיהם בה אסור אכר
מן הכי ואפילו למ"ד. (לאו) לריוסי
עומדת היה בהאסור שפיה וזוחה":
שכן סומאחן במשה. פימה דכלל
מקום מזכיר כפדשה וכלן
נקט משאו וק דפרכי לאו חלב למה לי
(זכתי דף קיז) דפרכי לאו חלב למה לי
כו' פירי משרטים סמאון מה לשרטים
סמאון שקמסמאחכלל שהוא ומיהו בלאו
הכי הס"ס נראה דלא גרסינן ליה דלא
אזטרך להוציר משאו גבי חלב דהא
חלב לא מסמא כלל וסופרים כשאו
מסוס דבתר הכי קאמר ורי משרטים
סאורים כהם לשרטים סאורים שק
אסורין במשה פירוש משוס בריה
וכתיבו כמו כן גבי סמאוס:
ודאי דתן סמאוס ט'. דמיא
גרסינן דמיא משנה:
ליכתיב

אמתי העור והרוטב והקפה וכו' מצטרפין

לממא סומאח אובלין אמר ריש לקיש לא
שנו אלא עצם דהוי **שומר** אבל נימא לא
הויא **שומר** ור' יוחנן אמר א' אפילו נימא נמי
הויא שומר א"ל ר' לר' יוחננומי איכא שומר
על גבי שומר. הלחילי מדהלך מחקף לה רב
ארא אלא מעתה תפילין היכי כתבינן הא
בעינן כתיבה חמה וליכא אישחמיסותיה* היא
דאמרי במערבא כל נקב שהדיו עובר עליו
אינו נקב איחיביה ר' יוחנן לריש לקיש **עוד**
שיש עליו כוית בשר הנוגע בציב היוצא
ממנו ובשערה שכנגדו ממאמאי לאו משום
שומר? לא, משום יד, נימא אחת למאי חויא?
כדאמר רבי אילעא במלאי שבין המלאין
ה"נ בנימא שבין הנימין והיכא אחמד הרבי
אילעא: **אחא דתנן המלאי שבשבלין מסמאין**
ומיממאין ואין מצטרפין מלאי למאי חויא אמר
רבי אילעא במלאי שבין המלאין: והרוטב:
מאי רוטב? אמר רבא שומנא א"ל אביי הוא
עצמו ימאח סומאח אובלין? אלא **חלב**
דקריש, מאי איריא קריש, כי לא קריש נמי
דאמר ריש לקיש ציר שעל גבי ירק מצטרף
לככותבת ביום הכפורים: **תתם** משום יתובי
דעתא **הוא**, בכל דהו מתבא דעתיה, **הבא**
משום איצטרופי **הוא**: אי קריש מצטרף, אי לא
קריש לא מצטרף: והקפה: מאי קפה? אמר
ר' רבה פירמא, א"ל אביי הוא עצמו ימאח
סומאח אובלין **אלא אמר רב פפא** *תברין
אין **התם** **הקפה** את הדם ואכלו או
שהמחה את החלב וגמשו **חייב** בשלמא
הקפה את הדם ואכלו כיון דאקפיה אחשבי
אחשביה אלא **המחה** את החלב וגמשו
אכילה כתיבא ביה **הוא** לאו אכילה היא?
אמר ר' ל אמר קרא **נפש** לרבות את השותה

המחה את הדם וגמשו חייב בשלמא

אם מצוה הוא ענוש כרת, אם מצוה
היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח
בפסח עוני אמר רבמנא והאי ג' לאו לתם עוני הוא אלא
אם חמין הוא ענוש כרת, אכילה כתיבא ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה ויניא נמי גבי נבלת עוף מהור כה"ג ***המחה** באור **סמא**
במחה מהור והוינן בה אכילה כתיב ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה, אי הכי במחה נמי במחה אסורין מסרה, וצריכי: דאן בתב
דחמנא חלב, חמין לא אתי מיניה שכן לא היתה לו שעת הכושר, נבלה לא אתי
מיניה שכן ענוש כרת ואי בתב דחמנא חמין, חלב לא אתי מיניה שכן לא היתה
מכללו, ונבלה לא אתי מיניה שכן ענוש כרת וצריכי בתב דחמנא בנבלה הן
לא אתי מיניה שכן בממחה, חמין לא אתי, תיתי חמין מותרת הי תיתי
לא לכתוב דחמנא בנבלה ותיתי מהיג' מה להנך שכן ענוש כרת לא לכתוב
דחמנא בחמין ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא היתה לה שעת הכושר לא
לכתוב דחמנא בחלב ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא הותר מכללן תאמר
בחלב שהותר מכללן ומאי ניהו ילימא חלב בהמה לגבוה, נבלה נמי אשתרא
מליקת עוף לגבוה ואלא חלב חיה להדיומ, נבלה נמי אשתרא מליקה דחמנא
העוף לכהנים? **אלא** חלב חיה להדיומ ודקא קשיא לך כהנים לכהנים משלחן
גבוה קא זכו, והא דתניא **הממאין** לאסור צידן ורוטבין וקופה שלהן למה לי
דחמנא הוה אמינא דיו לכא מן הדין להיות כנודין, מה התם עד דאיכא כוית

אם חמין הוא ענוש כרת, אם מצוה היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח

בפסח עוני אמר רבמנא והאי ג' לאו לתם עוני הוא אלא
אם חמין הוא ענוש כרת, אכילה כתיבא ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה ויניא נמי גבי נבלת עוף מהור כה"ג ***המחה** באור **סמא**
במחה מהור והוינן בה אכילה כתיב ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה, אי הכי במחה נמי במחה אסורין מסרה, וצריכי: דאן בתב
דחמנא חלב, חמין לא אתי מיניה שכן לא היתה לו שעת הכושר, נבלה לא אתי
מיניה שכן ענוש כרת ואי בתב דחמנא חמין, חלב לא אתי מיניה שכן לא היתה
מכללו, ונבלה לא אתי מיניה שכן ענוש כרת וצריכי בתב דחמנא בנבלה הן
לא אתי מיניה שכן בממחה, חמין לא אתי, תיתי חמין מותרת הי תיתי
לא לכתוב דחמנא בנבלה ותיתי מהיג' מה להנך שכן ענוש כרת לא לכתוב
דחמנא בחמין ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא היתה לה שעת הכושר לא
לכתוב דחמנא בחלב ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא הותר מכללן תאמר
בחלב שהותר מכללן ומאי ניהו ילימא חלב בהמה לגבוה, נבלה נמי אשתרא
מליקת עוף לגבוה ואלא חלב חיה להדיומ, נבלה נמי אשתרא מליקה דחמנא
העוף לכהנים? **אלא** חלב חיה להדיומ ודקא קשיא לך כהנים לכהנים משלחן
גבוה קא זכו, והא דתניא **הממאין** לאסור צידן ורוטבין וקופה שלהן למה לי
דחמנא הוה אמינא דיו לכא מן הדין להיות כנודין, מה התם עד דאיכא כוית

אם חמין הוא ענוש כרת, אם מצוה היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח

בפסח עוני אמר רבמנא והאי ג' לאו לתם עוני הוא אלא
אם חמין הוא ענוש כרת, אכילה כתיבא ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה ויניא נמי גבי נבלת עוף מהור כה"ג ***המחה** באור **סמא**
במחה מהור והוינן בה אכילה כתיב ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה, אי הכי במחה נמי במחה אסורין מסרה, וצריכי: דאן בתב
דחמנא חלב, חמין לא אתי מיניה שכן לא היתה לו שעת הכושר, נבלה לא אתי
מיניה שכן ענוש כרת ואי בתב דחמנא חמין, חלב לא אתי מיניה שכן לא היתה
מכללו, ונבלה לא אתי מיניה שכן ענוש כרת וצריכי בתב דחמנא בנבלה הן
לא אתי מיניה שכן בממחה, חמין לא אתי, תיתי חמין מותרת הי תיתי
לא לכתוב דחמנא בנבלה ותיתי מהיג' מה להנך שכן ענוש כרת לא לכתוב
דחמנא בחמין ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא היתה לה שעת הכושר לא
לכתוב דחמנא בחלב ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא הותר מכללן תאמר
בחלב שהותר מכללן ומאי ניהו ילימא חלב בהמה לגבוה, נבלה נמי אשתרא
מליקת עוף לגבוה ואלא חלב חיה להדיומ, נבלה נמי אשתרא מליקה דחמנא
העוף לכהנים? **אלא** חלב חיה להדיומ ודקא קשיא לך כהנים לכהנים משלחן
גבוה קא זכו, והא דתניא **הממאין** לאסור צידן ורוטבין וקופה שלהן למה לי
דחמנא הוה אמינא דיו לכא מן הדין להיות כנודין, מה התם עד דאיכא כוית

אם חמין הוא ענוש כרת, אם מצוה היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח

בפסח עוני אמר רבמנא והאי ג' לאו לתם עוני הוא אלא
אם חמין הוא ענוש כרת, אכילה כתיבא ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה ויניא נמי גבי נבלת עוף מהור כה"ג ***המחה** באור **סמא**
במחה מהור והוינן בה אכילה כתיב ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה, אי הכי במחה נמי במחה אסורין מסרה, וצריכי: דאן בתב
דחמנא חלב, חמין לא אתי מיניה שכן לא היתה לו שעת הכושר, נבלה לא אתי
מיניה שכן ענוש כרת ואי בתב דחמנא חמין, חלב לא אתי מיניה שכן לא היתה
מכללו, ונבלה לא אתי מיניה שכן ענוש כרת וצריכי בתב דחמנא בנבלה הן
לא אתי מיניה שכן בממחה, חמין לא אתי, תיתי חמין מותרת הי תיתי
לא לכתוב דחמנא בנבלה ותיתי מהיג' מה להנך שכן ענוש כרת לא לכתוב
דחמנא בחמין ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא היתה לה שעת הכושר לא
לכתוב דחמנא בחלב ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא הותר מכללן תאמר
בחלב שהותר מכללן ומאי ניהו ילימא חלב בהמה לגבוה, נבלה נמי אשתרא
מליקת עוף לגבוה ואלא חלב חיה להדיומ, נבלה נמי אשתרא מליקה דחמנא
העוף לכהנים? **אלא** חלב חיה להדיומ ודקא קשיא לך כהנים לכהנים משלחן
גבוה קא זכו, והא דתניא **הממאין** לאסור צידן ורוטבין וקופה שלהן למה לי
דחמנא הוה אמינא דיו לכא מן הדין להיות כנודין, מה התם עד דאיכא כוית

אם חמין הוא ענוש כרת, אם מצוה היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח

בפסח עוני אמר רבמנא והאי ג' לאו לתם עוני הוא אלא
אם חמין הוא ענוש כרת, אכילה כתיבא ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה ויניא נמי גבי נבלת עוף מהור כה"ג ***המחה** באור **סמא**
במחה מהור והוינן בה אכילה כתיב ביה? אמר ריש לקיש אמר קרא **נפש**
לרבות את השותה, אי הכי במחה נמי במחה אסורין מסרה, וצריכי: דאן בתב
דחמנא חלב, חמין לא אתי מיניה שכן לא היתה לו שעת הכושר, נבלה לא אתי
מיניה שכן ענוש כרת ואי בתב דחמנא חמין, חלב לא אתי מיניה שכן לא היתה
מכללו, ונבלה לא אתי מיניה שכן ענוש כרת וצריכי בתב דחמנא בנבלה הן
לא אתי מיניה שכן בממחה, חמין לא אתי, תיתי חמין מותרת הי תיתי
לא לכתוב דחמנא בנבלה ותיתי מהיג' מה להנך שכן ענוש כרת לא לכתוב
דחמנא בחמין ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא היתה לה שעת הכושר לא
לכתוב דחמנא בחלב ותיתי מהיג' מה להנך שכן לא הותר מכללן תאמר
בחלב שהותר מכללן ומאי ניהו ילימא חלב בהמה לגבוה, נבלה נמי אשתרא
מליקת עוף לגבוה ואלא חלב חיה להדיומ, נבלה נמי אשתרא מליקה דחמנא
העוף לכהנים? **אלא** חלב חיה להדיומ ודקא קשיא לך כהנים לכהנים משלחן
גבוה קא זכו, והא דתניא **הממאין** לאסור צידן ורוטבין וקופה שלהן למה לי
דחמנא הוה אמינא דיו לכא מן הדין להיות כנודין, מה התם עד דאיכא כוית

אמתי. דקמי עלמות מטרפין ועל כרחק משוס שומר דהא יד
לא מטרקף אבל נימא לא הוי שומר ולא מטרקף דלון שומר על גבי
שומר: **שומל**. שומן שעל המרק: **אמר** ליה אביי. שומן למה
לי לאמרופי דקמי מטרפין לעומת סומאח אולין כדרי בשר הא
כפני עמנו לא ושומן אמרי לא אוכל תורה אור

מטילין הוא: **חלב** דקריש. למה
היולא מן הכשר שקרין גלייר"א:
ציר שעל גבי ירק. משקה היולא מן
הירק ל"א ציר [ז] שהיו מטבילין מאכלן
ציר: מצטרפין לכושרת. ונפ"ג דלא
קריש בין דבהדי אובל מיחבר אובל
אובל: ומשני הס"ס טעמא דיוה"כ לאו
משום אוכלא הוא דהו נמי לאו אוכלא
כיון דמייסבא דעמיה מחייב דהא לא
העונה כתיב (ויקרא ע) וזה לא
הטענה אלא הכל אוכל ומשקה אין
מטרפין דהא לא שו טיעוריייהו
ואפי"ג דהתם נמי תנן (יומא דף עג.)
אכל וסקה אין מטרפין ס"מ אכל
ושמה דקיס ליה לרבנן דלא מייסבא
דעמיה כדרי אובל ציר שע"ג ירק קיס
לכו לרבנן דמייסבא: קשה.
[ה] פוגדרייל"א דק שבכשר שגולל
ליסוד הקדרה שקרין פוגדרייל"א:
פבלן. כדאפי נפשייהו ולא אכלי לה.
אינטי: הקפה. הקריש עליו (גבי)
האור: לרבות את הפוסה. מוכתיב
(ויקרא ו) וככרתה הגפס' גפס' משמע
כל דבר המיישב דעמו ס"מ אדם
[ו] אפילו שותה' כמו (ברכות ע) אס יס
אח גפספס' שהיא לשון מיהו וקורת
רוח שהגפס נגעה ממנו: המחמה.
התנו לעוף סאור צואר שקרין
פוגדרי"א וגמטו מממא גנדים חכית
הכליעה: המחמה בחמה. וגמטו
סאור וטעמא מפרש לקמן: וכל ז' גפס
אשר תאכל נבלה וגו'. גבי נבלת עוף
סאור כתיב (ויקרא ו): משלחן גבוה
זב. והסאור משוס גבוה הוא אבל
לגבי הדיומ לא משלחן דהאסר: וה"ל
הממאוס. כשרטים כתיב וה"ל
יתירא קא דריש: **לימא** מחלב
וחמין וכלה דמחיי שלהם כמותס:

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]

[שם קב.]